

miał daje miana niższe w stosunku do surowicy świeżej (Rejman).

Na podstawie przeprowadzonych badań serologicznych można określić tylko wzajemny stosunek reakcji serologicznych i z tego wyciągnąć pewne wnioski o ich wartości i zastosowaniu. Wyniki naszych badań świadczą o tym, że odczyn zlepnny jest reakcją znacznie czulszą od wiązania dopełniacza. Jedynie określenie miana, jakie należy uznać za dodatnie, następuje pewnie trudności. Nie można w każdym przypadku uznać miana surowicy 1/10 jako ujemne, skoro surowica ta daje z inną reakcją jak wiązanie dopełniacza wynik dodatni. Aglutyniny i ciała odpornościowe wiążące dopełniacz, nie narastają w zakażeniu jednocześnie i mogą wystąpić niekiedy w większym lub mniejszym nasileniu w surowicy zwierzęcia. Temu prawdopodobnie należy przypisać niezgodność w występowaniu obu reakcji. Reakcje te często uzupełniają się nawzajem, przy czym czulszą z nich, jak już wspominałem, jest aglutynacja. Dlatego też wskazanym byłoby przyjąć jako podstawową reakcję serologiczną — reakcję Wrighta, jak to przewiduje instrukcja Min. Roln. i Ref. Roln., poczynając jednak od rozcieńczenia surowicy 1/20, a nawet 1/10. Surowice dające dodatni odczyn zlepnny w tym rozcieńczeniu powinno się przebadzać za pomocą reakcji wiązania dopełniacza wzgl. innych reakcji serologicznych. W ten sposób zwiększa się znacznie możliwości wychwytnięcia dodatnich surowic. Rozcieńczenia surowicy powyżej 1/100 właściwie nie wpływają na ocenę wyniku i są zbędne. Rozcieńczenie natomiast surowicy 1/100, przyjęte obecnie za dodatnie, a 1/50 za wątpliwe, w świetle przeprowadzonych przez nas badań i na podstawie częściowo tylko przytoczonego piśmiennictwa wydaje się o wiele za wysokie.

CZESŁAW MALINGIEWICZ

Radomsko

Przypadek enzootycznego przebiegu wścieklizny u zwierząt

Okres wylegania wścieklizny u zwierząt domowych waha się w bardzo szerokich granicach. U psów wynosi on przeważnie 1 — 3 miesiące, rzadziej 1 rok (259 dni — Rost), u koni 15 — 60 dni, rzadziej 4 miesiące i dłużej (25 miesięcy — Swen), u bydła i innych zwierząt domowych 2 miesiące, rzadziej 1 — 3 lat (23 miesiące — Kalt, 3 lata — Linier).

U ludzi okres wylegania wścieklizny wynosi przeważnie 3 miesiące, wyjątkowo zaś 15 miesięcy.

Długość okresu wylegania choroby, zależy w dużej mierze od zjadliwości zarazki, jego ilości w brzmie wejścia, odległości miejsca zakażenia od ośrodkowego układu nerwowego, odporności osobniczej oraz do pewnego stopnia od wieku zwierzęcia (u młodych objawy choroby mają występować szybciej niż u starszych).

Przypadek własny: W zagrodzie ob. M. J. we wsi Gawłow, w połowie maja ub. r. wściekły pies pogryzł

A. ЧАРНОВСКИЙ

СУЩЕСТВЕННОЕ ЗНАЧЕНИЕ АГЛЮТИНАЦИИ И СВЯЗЫВАНИЯ КОМПЛЕМЕНТА ПРИ ДИАГНОСТИКЕ НА БРУЦЕЛЛОЗ У РОГАТОГО СКОТА

Краткое содержание.

На основании многочисленных проведенных серологических исследований крови у 10.596 голов рогатого скота в Гданьском районе, а также на основании литературных данных автор приходит к заключению, что исследование сывороток на бруцеллез следует проводить способом агглютинации, начиная с раствора 1:10.

Сыворотки, дающие в вышеуказанном растворе агглютинацию, необходимо еще проверить при помощи метода серологической реакции (связывание комплемента).

Такой способ исследования по словам автора увеличивает возможность выявления положительных сывороток, обладающих свойством агглютинации.

Plämiennetwo.

Hecke Fr. D. T. W. 1940 str. 255.

Keller i Schoening Man. of. Wet. Bod. 1943.

Köser D. T. W. 1940 str. 631.

Marsch streszcz. J. b. r. 1940 str. 519.

Reymann P. streszcz. Jbr. 1941 str. 50.

Thomsen streszcz. Med. Vet. 1949 Nr 6.

Stryszak, Wladom. Wet. 1939 Nr 227.

Wall. Skand. Wet. Tjds. 26 i 27.

Wyselesaki. Czastnaja epizootologija 1948.

w kończynę w jednym dniu konia (18 lat), 2 świni (3 lata i 5 miesięcy), jałowkę (1½ roku), barana (3 miesięcy), psa (3 lata) i dwoje dzieci.

Psa zabito i zakopano, a żadnego doniesienia o jego chorobie i pokąsaniu zwierząt i ludzi nie złożono. W dniu 21 czerwca ub. r. wystąpiły objawy wścieklizny u konia, 23 czerwca ub. r. u jałowki i świni 3-letniej, 24 czerwca ub. r. u barana i psa, 13 lipca ub. r. u świni 5-cio miesięcznej. Zwierzęta padły wśród typowych objawów wścieklizny; rozpoznanie potwierdziły sekcje i dodatnie wyniki badania mikroskopowego mózgow padłych zwierząt.

Powyższy przypadek potwierdza do pewnego stopnia przypuszczenie, że długość okresu wylegania wścieklizny u zwierząt domowych zależy przede wszystkim od stopnia zjadliwości zarazki, oraz wskazuje na większą odporność na zarazkę wścieklizny ludzi niż zwierząt.